

דף סג.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רנה פעיף יג

יג. טו. האומר חפץ פלוני אני אתן לצדקה בכך וכך, והוא שוה יותר אינו יכול לחזור בו ^כ.

הגה: שכל אמירה שיש בה ריוח לצדקה ^ל, אמרינן בה אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט.

יג. טז. אם החפץ לא היה שוה כ"כ באותה שעה ואח"כ התייקר יכול לחזור בו ^מ כיון שלא משך ולא נתן הכסף.

הגה: חשב בלבו ליתן איזה דבר לצדקה חייב לקיים מחשבתו ^ז, וא"צ אמירה אלא דבאמר היו כופין לקיים דבריו.

וי"א דאם לא הוציא בפיו אינו כלום והעיקר כסברא הראשונה. ועיין בחו"מ בסי' רי"ב.

עין משפט ל.

יו"ד סימן קלב פעיף ד

ד. ה. מי ששכר פועל עכו"ם ופסק לו מזונות אסור להשקותו יין נסך ^ס ואם אמר לו צא ושתה מחנוני פלוני ואני פורע, אם לא הקדים לו דינר לבעל החנות מותר להשקותו יי"נ. ואע"פ שייחד לו דינר והוא בעין ביד בעה"ב, אבל אם הקדים לו דינר אסור ^ע. ודוקא כשאמר לו יהיה דינר זה בידך עד שתשקה לפועלים ואני אחשב איתך בסוף, אבל

כ. הגהות אשרי בפ"ה דב"ב.

ל. ר"ן בפ"ק דקידושין. ועיין בגאון באות ל"ג.

מ. דכיון שאין הדבר חל בשעתו הואיל וליכא רווחא להקדש, א"א שיחול לאחר זמן. ש"ך ס"ק כ"ו.

נ. כמ"ש בפ"ג דשבועות דף כ"ו ע"ב, ובקידושין כ"ט ע"א משכו במאתים וכו'.

ס. מברייתא שם.

ע. דבהקדים משל בעה"ב הם שותים. ש"ך ס"ק ל'.

אם נתנו לו להוציאו עכשיו אם יצטרך לו מותר פ.

הגה: מי שהזמין עכו"ם אצלו לאכול מותר ליתן מעות לעבדו ז לקנות לו י"נ.

דף סג:

עין משפט א.

ח"מ סימן קצ פעיף ג.

ג. האומר לחבירו תן מנה לפלוני וקנה לך קרקע שלי כיון שנתן קנה ק.

עין משפט ב.

י"ד סימן קלב פעיף ד

עיין לעיל דף סג. עין משפט ל

עין משפט ג.

י"ד סימן קלג פעיף ז

ז. ח. ישראל ששכר אותו עכו"ם לשבור לו חבית של יין נסך אע"פ שהישראל רוצה בקיומם שלא ישתברו מאליהן אלא הוא ישבור אותם ויקבל על זה שכר שכרו מותר, ותבא עליו ברכה מפני שממעט בעבירה.

עין משפט ד.

י"ד סימן רצו פעיף א

א. הזורע שני מיני תבואה או שני מיני ירקות עם זרע הכרם הרי זה לוקה שתיים, אחת משום "שדך לא תזרע כלאים" ואחת משום "לא

פ. כתב הש"ך בס"ק ל"א דהטור השיג על זה דמיד שהקדים לו הדינר נקנה לבעה"ב ודבריו עיקר.

צ. פירוש שנותן לעבדו דינר שיקנה לאלו העכו"ם שמזכה לעכו"ם ע"י עבדו הדינר ונעשה שליח לקנות היין בעבור העכו"ם כך פירש הב"ח, אבל אם אמר לו בסתם קנה יין כו"כ אין העבד קונה יין אלא עבור בעה"ב ואסור ודוקא לעבדו מותר לומר כן על דרך המותר אבל אסור לומר לישראל אחר שרוצה בקיומו של היין נסך עד שיעשה שליחותו. ש"ך ס"ק ל"ב. והט"ז כתב כיון שהוא אומר לקנות עבורם נמצא שהיין לא שלו. ע"ש בס"ק ט'.

ק. מימרא דרבא בקידושין ו' ע"ב דומיא דערב שנשתעבד באמירתו אם נתן המלוה על פיו הכסף ללוה גם כאן נקנה לזה השדה בנתינת המעות לפלוני על פי המוכר. סמ"ע ס"ק ג'. וא"צ לומר כאן בשעת מתן מעות שדך קנויה לי כמו בסעיף ד'.

תזרע כרמך כלאים" ואינו לוקה משום לא תזרע כרמך כלאים עד שיזרע בא"י חטה ושעורה וחרצן במפולת יד, וכן אם חפה אותם בעפר לוקה, וכן אם זרע שני מיני ירק וחרצן או זרע אחד ירק וזרע אחד מין תבואה וחרצן במפולת יד הרי זה לוקה, ואינו חייב מן התורה אלא על קנבוס ולוף וכיוצא בהם מזרעים שנגמרים עם תבואת הכרם, אבל שאר הזרעים אסורים מדבריהם, וכן אסור מדבריהם לזרוע כלאי הכרם בחוצה לארץ ואין עודדין עם העובד כוכבים בכלאים אבל עוקרין עמו כדי למעט התיפלה.